

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιόου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντες.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Καίτοι δὲν ὑπῆρχε περὶ τούτου ἀμφιβολία, ἀσμένως βλέπομεν ὅτι οἱ πρὸ μικροῦ ἀπελευθερωθέντες ἐκ τῆς ἀπολυταρχίας ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀποδεικνύουσι καθ' ἑκάστην ὅτι ὄχι μόνον ἦσαν ἤδη ὥριμοι καὶ ἄξιοι ἐλευθερίας ἀλλὰ καὶ πολὺ ὥριμώτεροι τῶν ἄλλων συνοίκων λαῶν. Καὶ ἀποδεικνύουσι τοῦτο ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ καταδηλοῦντες ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς πηγὴ δικαιωμάτων μόνον, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πηγὴ καθηκόντων, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὴν χώραν, ἐν ἣ ζωῇ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς μεθ' ὧν συνοικοῦσιν.

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, προκειμένου περὶ δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, ἐκεῖνοι ἀκριβῶς οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ εἰσηγῆται καὶ δοτῆρες τοῦ συντάγματος ἐταλαντεύθησαν ἐν τῇ παλαιᾷ πρὸς τὰ δικαιώματα στοργῆς. Ἀλλὰ μετὴν ὀξυδέρκειαν καὶ εὐθύτητα, ἥτις ὑπῆρξεν ἀείποτε τὸ γνῶρισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν κατέδειξαν τὴν ὁδόν, ἐφ' ἣς θὰ βαδίσωσι χωρὶς οὐδενὸς νὰ καταπατήσωσι τὰ δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέψωσι νὰ καταπατήσῃ τὰ ἰδικά των.

Καὶ τὴν πολιτείαν ταύτην προέβαλον εἰς πάντας πρὸς μίμησιν, ἀκριβοδικαίως ἐρμηνεύσαντες τὴν ιδέαν τῆς ἰσότητος καὶ πρῶτοι ἐκπληρώσαντες οὕτω τὸ πρῶτιστον πρὸς τὸ Σύνταγμα καθήκον. Πολὺ ταχέως θὰ τοῖς ἐκφρασθῇ, ἐλπίζομεν, ἐπὶ τούτῳ ἡ εὐγνωμοσύνη ὅχι μόνον τῶν λοιπῶν συνοίκων λαῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων ἔτι, οἵτινες πιθανὸν νὰ ὠφελοῦντο ἐκ τοῦ κακοῦ ζυγίσματος τῶν δικαιωμάτων. Ἡ ὑποτίμησις τῶν καθηκόντων ἀπεδείχθη πάντοτε πολὺ ἐπιζήμιος, πάντοτε δὲ ἀκριβὰ ἐπλήρωσαν αὐτὴν οἱ χάριν προσωρινοῦ κέρδους ἀδικήσαντες.

Ἐν τῇ ἀπεράντῳ Αὐτοκρατορίᾳ οὔτε Τοῦρκοι μόνον ζῶσιν, οὔτε Ἕλληνες, ὅπως, ἡ ἐπικράτησις τούτων σημάνη τὴν μείωσιν ἐκείνων. Ἀπειρία λαῶν καὶ φύλων παρουσιάζει δυνάμεις ἀξιοσημειώτους, οἵαδήποτε δὲ ἐπὶ τῆς ἀδικίας στηριζομένη δυσαναλογία δικαιωμάτων θὰ προῦκάλει κατ' αὐτῆς συνδυασμοὺς καταστρεπτικούς, ὄχι μόνον πρὸς ἐκμηδένισιν τῶν ἀδικητῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνακοπὴν αὐτῆς τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς χώρας, καθ' ἣς ἀπληστον ἔχουσιν ἐστραμμένον τὸ βλέμμα οἱ περίξαρπαγες καὶ ἐπιδρομεῖς.

Μόνον ἐν τῇ ἀναγνωρίσει καὶ τῷ σεβασμῷ τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων, μόνον ἐν τῇ πιστῇ ἐκπληρώσει τῶν ἀμοιβαίων καθηκόντων ἔγκειται ἡ σωτηρία. Τοῦτο διατράνωσαν διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ γένους καὶ ἀπὸ φύσεως ἰκανώτατοι τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐρμηνευταὶ καὶ διδάσκαλοι. Πᾶσα ἐναντία ὁδὸς ἀγεί ἀσφαλῶς εἰς ὑποδούλωτιν, ἥτις θὰ ἦτο μὲν φυσικὴ συνέπεια διὰ τὴν ἐπάρaton ἀπολυταρχίαν, ἀλλ' ἥτις θὰ ἦτο ὄνειδος διὰ λαοὺς ἰδόντας ἔστω καὶ διὰ μίαν στιγμὴν τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τετάρτη.

(Λουκ. γ' 5—15).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν¹ ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι² τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν³, ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα,⁴ καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι⁵ αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό, καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.⁶ Ἐπρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες. Τίς εἰν ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔτσι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ Διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ὑπὸ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συνπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Σημειώσεις.

1) Πα ρ α β ο λ ῆ = ἰλληγορικὴ διήγησις, ἐξ ἣς ἐξάγεται ἡ θική τις ἀλήθεια. 2) Τ ο ῦ σ π ε ῖ ρ α ῖ, ἡ γενικὴ σημαίνει τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐξῆλθε. 3) Κ α ῖ ἐ ν τ ῷ σ π ε ῖ ρ ε ῖ ν α ὑ τ ὸ ν = καὶ ἐν τῇ ἐκτέλει τοῦ ἔργου τῆς σπορᾶς, ὁ σπόρος πίπτει παντοῦ ὅθεν διέρχεται ὁ σπορεύς. 4) ἱ κ μ ᾶ δ α = ὑγρασίαν. 5) Σ υ μ φ υ ε ῖ σ α ῖ = σὺν τῷ σπόρῳ φυτρῶσθαι καὶ ἀνέξασθαι. 6) Ἐ κ α τ α ν τ α π λ α σ ῖ ο ν α, ἥτοι τὸ ἐν ἀπέδωκεν ἑκατόν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ πτηνὰ, καθ' ἣν ἐποχὴν ὠθούμενα ὑπὸ τῆς φύσεως πηγνύουσιν τὰς φωλεὰς αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς παραγωγῆς ἀπογόνων συντελέσωσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ δικαιοσύνην τοῦ εἶδους αὐτῶν, ὅλην τὴν ζωὴν περιστρέφουν περὶ τὴν κοίτιδα ἐκείνην. Ἡμέραν καὶ νύκτα διέρχονται εἰς τὴν φροντίδα ἐκείνην ἀπασχολημένα. Πατὴρ καὶ μήτηρ ἐργάζονται καὶ συλλέγουσι τροφὴν, ἣν προσκομίζουσιν εἰς τὴν φωλεάν ἐκείνην, ἀφ' ἣς δὲν ἀποσπῶνται ἂν μὴ ἐκασφαλίσωσι τελείως εἰς τὰ παρχθέντα ὑπ' αὐ-

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ

Τι καπετάνος είσαι σύ; δὲ ρίχνεις δύο τουφέκια,
Νά μαζωχτῇ τ' ἀσκέρι σου κι' ὅλοι οἱ καπετανεοί,
Νά διοῦμε ποὺς μᾶς λείπεται ἀπὸ τὰ παλληκάρια;
Ὁ Ρουπακιάς μᾶς λείπεται μὲ τὸ Γεροχουσσάδα.
Σὲ τί βουνά νὰ βρίσκωνται, σὲ τί κοντοραχοῦλες;
Σὰν ποὺ νὰ φέουν προβάτα, σὰν ποὺ νὰ φέουν γίδια;
Τοὺς κλαῖνε γῶραις καὶ χωριά, τοὺς κλαῖνε βιλᾶτια,
Τοὺς κλαίγ' ἡ τσοῦπα τοῦ παπᾶ, αὐτ' ἡ μαυρομματοῦσα.
Αὐτ' ἡ φεγγαρομέτωπη καὶ χαμηλοβλεπούσα,
Μὲ τὰ μαλλὰκια ξέπλεγα, τὰ χέρια σταυρωμένα,
Σὰν τὴν τρυγῶνα θλίβεται, σὰν τὸ παππὶ μαδιέται.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΙΝΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

B.

Τοὺς λόγους τούτους λέγων ὁ πρεσβύτερος διδάσκαλος ἐθερμαίνεται καὶ ἐνεθουσία· ἐφάιντο ἄνθρωπος κίσθανόμενος βαθέως τὸ μέγεθος τῆς ἀποστολῆς του ὡς ἐθνικοῦ διδασκάλου, ὡς ἐθνικοῦ ἀποστόλου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστός πατὴρ καθ' ὅσον ἤκουεν αὐτοὺς, ἤνοιγε τὸ στόμα καὶ τὰ ὅμματα ὡς νὰ ἤθελε νὰ καταπῇ αὐτούς. Ὅτε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ διδάσκαλος, τότε λαβὼν τὸν λόγον εἶπε· ἘΚύριε διδασκαλε, καὶ λυποῦμαι καὶ ἐντρέπομαι, διότι ἂν καὶ εἶμαι τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἂν καὶ εἶμαι πατὴρ, δὲν εἶχον μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ὅπως ὀρθῶς εἶπτε, σαφῆς ἰδέαν τοῦ σκοποῦ τοῦ σχολείου, εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην ὁδὴ γὰρ τὰ τέκνα μου καὶ τὸσαῦτα δαπανῶ. Ἀλλὰ θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ λύσετε ἀκόμη μερικάς ἀπορίας, δηλαδὴ πῶς στοχαζέσθε ὅτι ἐρχέσθε εἰς τὸν ὑψηλὸν σας τοῦτον σκοπόν. Τίνα εἶναι τὰ μέσα τὰ ὅποια μεταχειρίζεσθε; Διότι, ἀνάγκη νὰ σὰς τὸ εἰπῶ παρησίᾳ, ἂν καὶ ζῶ διαρκῶς εἰς τὴν πόλιν ταύτην, δὲν ἤκουσα ποτὲ νὰ γίνεταί λόγος περὶ τούτου, παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος, δὲν σημαίνει τίποτε· οἱ ἀληθεῖς διδάσκαλοι δὲν ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπως οἱ λεγόμενοι γυρολόγοι, ἵνα διαλαλῶσιν τὴν ἐργασίαν των. Τὰ δὲ μέσα τὰ ὅποια μεταχειρίζεσθε εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα καὶ πρὸ πάντων τὰ καλὰ παραδείγματα. Ἐμπορεῖτε, ἡρώτησεν ὁ πατὴρ, νὰ μοῖ ἐξηγήσετε ἀκριβέστερον καὶ σαφέστερον τί νοεῖτε λέγοντες τὰ καλὰ παραδείγματα; Ἐφρόνουν, ἀπήντησεν ὁ διδάσκαλος, ὅτι εἶναι σαφές τὸ νόημά μου. Ἀλλ' ἰδοὺ, πρῶτον μὲν τὸ παράδειγμα τοῦ ἰδίου μας βίου, ἔπειτα τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας, τὰ ἐκ τοῦ Ἐβανγγελίου κλπ. Ὡστε, συνεπέραναν ὁ πατὴρ, σεις προβάλλετε τὸν βίον σας ὡς παράδειγμα μιμήσεως εἰς τοὺς μαθητάς καὶ πρὸς τούτους δεικνύετε εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλα καλὰ ἐκ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἱστορίας καὶ τοὺς παροτρύνετε νὰ τὰ μιμηθῶν καὶ μορφωθῶν κατ' αὐτά. Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ διδάσκαλος, τοῦτο εἶναι τὸ χρέος μας καὶ αὐτὸ προσπαθοῦμεν νὰ κάμνωμεν καθ' ὅσον ἡμποροῦμεν. Διότι κάλλιστα νοοῦμεν ὅτι ὅλοι μας οἱ λόγοι περὶ ἐπιμελείας ὅταν ἡμεῖς εἴμεθα ἀμελεῖς, περὶ δικαιοσύνης ὅταν ἡμεῖς εἴμεθα ἀδίκοι, περὶ φιλοτιμίας ὅταν ἡμεῖς εἴμεθα ἀφιλότιμοι, περὶ ἀοργησίας ὅταν ἡμεῖς εἴμεθα ὀργίλοι, περὶ ἐγκρατείας καὶ σωφροσύνης, ὅταν ἡμεῖς εἴμεθα ἀκρατεῖς καὶ ἄφρονες, περὶ φιλοπατρίας ὅταν ἡμεῖς ἐλεγχώμεθα ἀφιλοπατρίδες ἢ φυγόστρατοι ἢ λιποτάκται ἢ κλέπται καὶ καταχραστοὶ τῶν δημοσίων χρημάτων, πάντες οἱ περὶ παντοίας ἀρετῆς λόγοι ἡμῶν εἶναι μάταιοι, καὶ ἐπομένως ὅτι πᾶσα ἡ ἐργασία ἡμῶν ἐποδίζει μάτην. Ἐπειδὴ δὲ βεβαίως δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀεροκοπανίζωμεν, ἐχρειάσθη νὰ παιδαγωγῶμεν καὶ διορθώσωμεν πρῶτον τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ ἔπειτα τοὺς

τῶν αὐθυπαρξίαν καὶ αὐτενέργειαν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἑαυτά. Εἰς ὅλην τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς ἀλόγου φύσεως τὸ κυριώτερον ἐλαττήριον εἶναι τὸ ἐνστικτον. Πᾶν ὅ,τι πράττειν τὰ ὄντα ἐκεῖνα τὸ πρᾶττον ἀσυνειδήτως οὕτως εἰπεῖν· διότι ὀρεῖται νὰ τὸ πράξουν, καὶ δὲν δύνανται νὰ μὴ τὸ πράξουν. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ὀφείλων καὶ αὐτὸς νὰ ἐργασθῇ εἰς διαίωνα τοῦ εἶδους αὐτοῦ, ἔχει ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν δράσεως καὶ θελήσεως. Ἐκλέγει ἐλευθέρως τὸν σύντροφον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ συνδέεται πρὸς τὸ ἕτερον τοῦτο διὰ δεσμοῦ φυσικοῦ ἅμα καὶ ἠθικοῦ δεσμοῦ, ὅστις καθιστάμενος ἡδὺς διὰ τῆς ἀγάπης, ὑπαγορεύει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς παράγοντας τῆς οἰκογενείας, πάντα τὰ καθήκοντα ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς ἡ διαίωσις τοῦ εἶδους. Καὶ ἤδη εὐρίσκόμεθα πρὸ ἀγνώστου καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ περιγράψωμεν τελείως συναισθηματὸ ὅποιον προκαλεῖ εἰς τοὺς παράγοντας αὐτοῦ ἡ φωνὴ ἢ πρῶτη τοῦ γεννωμένου τέκνου. Καὶ ἀληθῶς μόνον πατὴρ καὶ μήτηρ, καὶ δὴ μήτηρ δύνανται ἀμυδρὰ νὰ παράσχωσιν ἰδέαν τῆς ἡδονῆς, ἣν γεννᾷ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ ἀπόκτησις τέκνου. Εἶναι τόσον μεγάλη ἡ ἡδονὴ αὕτη ὥστε εἶναι δυσχερὲς νὰ ἐκφράσωσι ταύτην καὶ αὐτοὶ οἱ συναισθανόμενοι αὕτην. Καὶ ἡ ἡδονὴ ἐκείνη ἐλαφρύνει τελείως τὰ βάρη τὰ ὅποια ἐπιβάλλει εἰς ἀμφοτέρους, πατέρα καὶ μητέρα ἢ οἰκογένεια. Ἡ στοργή, ἥτις παράγεται μεταξύ γονέων καὶ τέκνων παρουσιάζει ὅψιν ἡρώτισμοῦ ἀληθοῦς. Καὶ ἀντιστάθμισμα ὅλων αὐτῶν, τῶν ἀναφυόμενων ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ ἡρώτισμοῦ τούτου δυσχερειῶν, ἱκανοποιητικὸν εὐρίσκει ὁ γονεὺς ὅταν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα ἀποδείκνυνται τελεία ἠθικῶς καὶ σωματικῶς, ἔχοντα νὰ ἐπιδεικνύσιν πανταχοῦ καὶ εἰς πάσας αὐτῶν τὰς πράξεις, τὰς σχέσεις, τοὺς λόγους διαγωγὴν ἀγαθὴν. Καὶ ἵνα καταστήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ οὕτω τέλεια ὁ γονεὺς, ὀφείλει πρωτίστως νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὰ ἑαυτὸν ὑποδείγμα ἐν παντί, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτῶν οὕτως ὥστε νὰ προφυλάσῃ ταῦτα ἀπὸ πάσης φυσιολογικῆς ἢ ἠθικῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως.

Εἶναι εὐτυχὴ τὰ τέκνα τὰ ὅποια ὁδηγοῦσιν οὕτως οἱ γονεῖς εἰς τὴν τελειότητα, σωματικὴν ἅμα καὶ πνευματικὴν. Εἶναι εὐτυχὴ τὰ τέκνα ἐκεῖνα ἅτινα ἔχουσι πάντοτε πρὸ αὐτῶν ὁδηγοὺς ἀσφαλεῖς ὅχι μόνον συμβουλὰς τῶν γονέων αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑποδείγματα ζῶντα τὰς πράξεις αὐτῶν. Οἱ τοιοῦτοι γονεῖς, ζῶσαι εἰκόνες τῆς ἀρετῆς, προσπίπτουσι εὐχερῶς εἰς τὰ βλέμματα τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ κανονίζουσι τὰ διαθέματα αὐτῶν. Ἡ ἀρετὴ τῶν γονέων εἶναι πάντοτε ἀφετηρία ἀσφαλῆς ἐν τῇ αἰσίᾳ σταδιοδρομίας τῶν τέκνων αὐτῶν. Ὅταν ὁ κόσμος ἐπιδιώκῃ τὴν ἀποπλάνησιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς, ἵσταται πρὸ αὐτῶν ἀφῆλτος εἰς τοὺς λοιπούς, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς φανερὰ ἡ εἰκὼν τοῦ ἐναρέτου πατρός, ἥτις ἐνθαρρύνει αὐτοὺς εἰς τὴν ἐμμορφήν εἰς τὴν ἀρετὴν. Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν τὸ ὕψιστον καθήκον ἐκείνων, οἵτινες οὐχὶ μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνάγκης φυσικῆς, ἀλλ' ἰδίᾳ πρὸς ἰδρύσιν οἰκογενείας καὶ πρὸς αὐξάνειν τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας ἐν ἡ ζωῇ, συνδέουσι τὰς ὑπάρξεις αὐτῶν, καὶ συνεταίριζονται εἰς τὴν ἐξ Ἰσου ἀνάληψιν τῶν βαρῶν τῆς ζωῆς. Νὰ ζῶσιν οὕτως ὥστε τὰ τέκνα αὐτῶν ποτὲ νὰ μὴ ἐρυθριάσων ἐκ τῆς ἀναμνήσεως αὐτῶν. Νὰ ζῶσιν οὕτως, ὥστε ἡ ἀναμνήσις αὐτῶν ἐν ταῖς ἀποχόνοις ν' ἀποδίδῃ δύναμιν ἀληθείας, δύναμιν σωτηρίας σώζουσα αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς κινδύνου, ὅστις ἐπαπειλεῖ τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, τὴν ἠθικὴν αὐτῶν. Οἱ οὕτω ζῶντες γονεῖς ἐκπληροῦσιν ἀληθῶς τὸν προορισμὸν αὐτῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τοὺς κόπους αὐτῶν, καὶ συντελεῖ εἰς τὸ ν' ἀποβῇ ἡ οἰκογένεια αὐτῶν ἀληθῆς παράγων κοινωνικῆς εὐημερίας.

ἄλλους. Διὰ τοῦτο δὲ σὰς εἶπα ἀνωτέρω ὅτι ἀγωνίζομεθα, καθ' ὅσον δυνάμεθα, νὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς μαθητάς τὸν βίον μας ὡς πρότυπον παραδείγματος πρὸς μίμησην. Καὶ κατορθώνετε ἀληθῶς τοῦτο; ἡρώτησεν ὁ πατὴρ. Πρὸς μεγάλην χαρὰν καὶ ἐμοῦ καὶ παντὸς γνησίου Ἑλλήνου, ἀπήντησεν ὁ διδάσκαλος, παρατηρῶ ὅτι πολλοὶ τῶν συναδελφῶν μου ἐπέτυχον ἀρκετὰ καλὰ· ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ φιλοτιμούμεθα νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Δὲν ἀρμύζει εἰς ἐμὲ, ἐξηκολούθησε, νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ ἐξετάσετε καὶ θὰ μάθετε ὅτι καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον ἀτυχῇ πόλεμον οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀφανῶν τούτων διδασκάλων ἐπραξαν κατὰ περισσώτερον τοῦ ἀπλοῦ καὶ ἐπιβεβλημένου ὑπὸ τῶν νόμων καθήκοντος, καὶ σήμερον οἱ πλεῖστοι τούτων ἀποτελοῦσιν ἕνα τῶν ἠθικωτέρων καὶ ὑγιειντέρων κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἐμπορεῖτε, ἡρώτησε πάλιν ὁ πατὴρ, νὰ μοῖ δείξετε πῶς διὰ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημάτων κατορθώνετε νὰ μορφώσετε χαρακτήρας ἀνδρικούς, ἐθνικούς, Χριστιανικούς, καὶ νὰ καλλιεργήτε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων πᾶσαν ἀρετὴν, ὅπως εἶπτε; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημά σας εἶναι πολλὰ εὐκολος, ἀπεκρίθη ὁ διδάσκαλος. Θὰ προσπαθῶ ν' ἀπαντήσω διὰ παραδειγμάτων. Ἰδοὺ, διδάσκω τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ Ἐβανγγελίου, ἐν ᾧ λέγεται ὅτι ὁ Χριστὸς ὀλίγην ὥραν πρὸ τοῦ νὰ παραδοθῇ καὶ σταυρωθῇ, προσέλεπον τὰς προσβολὰς, τὰς πληγὰς, τοὺς πόνους, τὸν καταφρονητικὸν μεταξὺ κακούργων θάνατον, περιῆλθεν εἰς λύπην καὶ αγωνίαν, ὡς ἄνθρωπος· ὅτι τότε παρεκάλεισεν ἐπανειλημμένως καὶ γονυκλινῆς νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰ δεινὰ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ ἐκάστοτε μετὰ τὴν προσευχὴν πρὸς τὸν ἐπουράνιον Πατέρα προσέθετεν «πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ» καὶ ἀπάγετο μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου». Ὅταν τοῦτο διδάσκω, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν παιδῶν ἐπὶ τοὺς λόγους τούτους, καὶ λέγω ὅτι ἰδοὺ παράδειγμα καὶ διδάγμα ἀληθοῦς πίστεως. Ἐπίστευεν ἀληθῶς εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπομένως ἐφρόνει ἐν πεποιθήσει ὅτι ἂν Ἐκεῖνος οὕτως ἠθέλησε καὶ ἀπεράσισε νὰ γίνῃ, οὕτω θὰ εἶναι συμφέρον, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέταξε τὴν ἰδικὴν του θέλησιν εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ καταφρονήσας τὰ ἐπικείμενα δεινὰ ἔσπευεν ἀγογγύσας νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ θέλημα Ἐκείνου. Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, τέκνα μου, ὁμοίως ὅταν κινδυνεύωμεν νὰ χάσωμεν γονεῖς, προστάτας, ἀδελφούς, συζύγους, τέκνα, περιουσίαν κλπ., πάντοτε ὀφείλομεν, ἂν πράγματι εἴμεθα Χριστιανοὶ καὶ ἀκολουθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου ἡμῶν διδασκάλου, ὀφείλομεν, λέγω, νὰ παρακαλῶμεν μὲν τὸν ἐπουράνιον Πατέρα νὰ φεισθῇ ἡμῶν καὶ ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς συμφορᾶς ταύτης, ἀλλὰ καὶ μετὰ δακρύων νὰ προσθέτωμεν. «Ἀλλὰ, Πάτερ, Σὺ ἡξεύρεις καλύτερον ἀπὸ πάντα ἄλλον τί εἶναι ἀληθῶς ὠφέλιμον εἰς ἡμᾶς καὶ τί πρέπει νὰ μᾶς δώσῃς. Λοιπὸν, Πάτερ πάντων ἡμῶν, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου. Ἐγὼ θὰ ὑποκύνω καὶ θὰ ὑποφέρω ἀγογγύσας διὰ δώσης, διότι ἡξεύρω κάλλιστα διὰ σὺ ὅχι μόνον ἡξεύρεις ἀλλὰ καὶ θέλεις τὸ καλὸν μας, ἀπὸ εἶσαι πατὴρ μας καὶ μᾶς ἀγαπᾷς ὡς τέκνα σου». Διὰ τοιούτων παραδειγμάτων καὶ διὰ τοιούτων λόγων προσπαθῶ ν' ἀναπτύξω καὶ καλλιεργήσω εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεόν.

Τώρα θὰ σὰς ἐκθέσω καὶ ἐν ἐκ τῶν παραδειγμάτων ἐκείνων, διὰ τῶν ὁποίων προτιπῶ νὰ κάμω τοὺς μαθητάς μου ἀνθρώπους ἡμέρους, πολιτισμένους, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνθρώπους. Διδάσκω καὶ ἐρμηνεύω τὸν βίον τοῦ πρώτου κατ' ἀλήθειαν ἡμερωμένου καὶ πολιτισμένου ἀνθρώπου, τοῦ φιλοσόφου Σωκράτους, καὶ φθάνω εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου λέγεται ὅτι

μίαν φοράν ὁ Σωκράτης ἐχαίρεισε κάποιον, ἐκεῖνος δὲ δὲν ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν, καὶ οἱ μὲν παρόντες ἐκεῖ φίλοι τοῦ φιλοσόφου ὀργίσθησαν διὰ τὴν ἀγροικίαν ἐκείνην, οὗτος δὲ ὅχι μόνον αὐτὸς δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ εἶπεν εἰς τοὺς φίλους του «Διατὶ ὀργίζεσθε διὰ τὴν πράξιν ἀναγώγου ἀνθρώπου καὶ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ τὸν ἐκδικηθῇ; καὶ ἂν ἤθελε με λακτίσει (κλωτσίσει) ὄνος τις, θὰ εἴχατε τὴν ἀπαιτήσιν νὰ τὸν λακτίσω καὶ ἐγώ;» Τότε θὰ ἐπιστήσω πάλιν τὴν προσοχὴν τῶν νέων ἐπὶ τὸ διδάγμα τοῦτο τῆς πραότητος, τῆς ἀνεξικακίας καὶ ἀοργησίας καὶ θὰ εἰπῶ ὅτι ὁ ἀληθῶς πολιτισμένος ἄνθρωπος καὶ Χριστιανὸς δὲν ἀκολουθεῖ πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὸ φροδερὸν Ἑβραϊκὸν παράγγελμα «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος» οὐδὲ ὀργίζεται πάντοτε διὰ τὸ ἀδικον, τὸ ὅποτον συμβαίνει εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ κρίνει καὶ πολλάκις παραβλέπει καὶ συχωρεῖ.

Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον προβάλλω εἰς τοὺς μαθητάς μου καθ' ἐκάστην πράξιν γενναίους ἀνδρῶν ἢ καὶ βίους ὁλοῦς ἀνδρῶν, λ. χ. τὸν βίον αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους, τοῦ Ἐπαμεινώνδου καὶ ἄλλων, καὶ προτρέπω αὐτοὺς νὰ λάβωσιν αὐτοὺς ὡς πρότυπον καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁ ζωγράφος λαμβάνει τὸ πρότυπον καὶ κατ' αὐτὸ ζωγραφεῖ τὴν εἰκόνα του, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ οὕτως νὰ ρυθμίσωσι καὶ πλάσωσιν ἑαυτοὺς κατὰ τὸν τύπον τῶν τελείων ἐκείνων Ἑλλήνων, ὥστε νὰ εἶναι αὐριοι καὶ χρηστοὶ καὶ δίκαιοι ἄνθρωποι, καὶ εἰλικρινεῖς φίλοι καὶ φιλόστοργα τέκνα καὶ ἀφωσιωμένοι σύζυγοι καὶ προνοητικοὶ γονεῖς καὶ πρόθυμοι τῆς πατρίδος ὑπερασπισταί, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἅγια τέκνα τῆς ἐκπαλαί πολιτισμένης καὶ ἀθανάτου Ἑλλάδος.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους τοῦ διδασκάλου ὁ πατὴρ τῆς κόρης συγκινημένος ἀποστρίπτει πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ ἐρωτᾷ· «Δὲν μοῦ λέγεις, σὲ παρακαλῶ, ὑπάρχουν πολλοὶ διδάσκαλοι ἔχοντες αὐτὰς τὰς ἰδέας;» Μάλιστα, ὑπάρχουν, ἀπήντησε θαρραλέως ὁ διδάσκαλος. Ἐ, τότε, φίλε μου, λέγει ἐγειρόμενος ὁ πατὴρ, ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Θ'

ΗΜΕΡΑ ΔΕΚΑΤΗ—ΠΟΜΠΗ

Ὅλγιον εἶχον δειπνήσῃ τὴν παρελθούσαν νύκτα καὶ ὀλιγοστὸν ὕπνον ἐνεκα τῆς παννυχίδος πρὸς τὸν ὄρθρον ἐκοιμήθημεν. Δέχομαι τὴν γνώμην τοῦ φιλοσόφου τῶν ἰδεῶν τοῦ Σωκράτους, ὅτι ὁ πολλὰ τρώγων εἰς τοῦ σώματος τὴν ἀνάπτυξιν ἀφάρων, ἔργον κτήνους ἐργάζεται, ὁ ἄνθρωπος δὲ θεῖον ἔργον ἐν ἑαυτῷ οὐσίαν, τοῦτο τὸ θεοειδές, τὴν λεγομένην ψυχὴν νὰ πλάσῃ πρέπει, ὅπως καταφρονητικῶς προεῖπε νὰ ἔχῃ πρὸς τῆς ἑαυτοῦ ὑποστάσεως τὸ σωματικόν. Ὅστις δὲ δὲν γνωρίζει νὰ ποιῇται χρῆσιν τῆς ψυχῆς, δι' αὐτὸν προτιμώτερον εἶναι ν' ἀφῇ τὴν ψυχὴν ἡσυχον, ἀχρηστον, καὶ νὰ μὴ ζῇ. Ἄν δὲ ἤθελεν εἶναι τις ἀνάγκη νὰ ζῇ, τότε κάλλιστον διὰ τὸν τοιοῦτον εἶναι νὰ διαχῇ τὸν βίον ὡς δοῦλος παρὰ ὡς ἐλεύθερος, εἰς ἄλλον τὰ πηδάλια τῆς διανοίας του παραδίδων. Οὗτος καὶ τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας κατακοιμίζων ἑαυτὸν, σκοπῶν τὴν ψυχὴν, ἥτις ἀγρυπνοῦσα καὶ ἐργαζομένη ζῇ, εἰς κοιλίαν βαρούπων ἑαυτὸν μεταμορφώνει.

Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα ῥοδόσπελος ἀπὸ τοῦ Ὑμῆττος. Ὡ ποῖα αὐγὴ! οὐδὲ τὸ μικρότατον νεφύδιον ὡς ἀμφοῖς περιβάλλει αὐτὴν γυμνὸν εἶναι τὸ καθαρίον αὐτῆς σῶμα τὸ ροδι-

νόν και υγιαίνον, φαιδρά είναι ή ὄψις αὐτῆς, ή, ὅπως τὸ πῶμα, χροιάν ἔχουσα ρόδων, στέφανον δὲ ἔων φέρει περί τήν κόμην αὐτῆς τήν ξανθὴν. Μετόπωρον εἶναι· δὲν ἀκούονται λοιπὸν ἀκακωνθίδος ὦδαι καὶ σπίνων, εἰς τοὺς ἀγροὺς οὔτε βομβυλιοὶ οὔτε χρυσαλλίδες πέτονται εἰς ἄνθη· τῶν ὀρύγων μόνον ἀκούεται ὁ θροῦς τῆς πτήσεως καὶ τῶν τρυγόνων ὁ γογγυσμὸς καὶ τῶν ἀλεκτόρων τὸ λάλημα καὶ τινῶν κωμαστῶν, στέφανον κισσοῦ καὶ βοτρυῶν περί τήν κεφαλὴν φερόντων, τὸ παραπαῖον ἄσμα.

Οἱ κάτοικοι τοῦ ἄστεος καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων δήμων εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντες καταλαμβάνουσι τὰ κράσπεδα τῆς πομπικῆς ὁδοῦ, ἀπὸ τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ, ὅπου οἱ ἀθλοθέται παρασκευάζουσι τὴν πομπήν, μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως.

Τὰ διὰ τὴν πομπὴν πάντα ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἔχουσι παρασκευασθῆ· ἡ βουλὴ καὶ τῶν ταμιῶν οἱ βοηθοὶ ἔχουσι ὀρίσῃ καὶ ἐπλήρωσαν πάσας τὰς δαπάνας τῆς ἐορτῆς, ἐστὶ· αἰσεις τῶν νικητῶν καὶ τῶν θεωρῶν ἐν τῇ πρυτανείῳ, ἐξομαλύνειν τοῦ χώρου τῶν ἀγῶνων, τοὺς χρυσοὺς στεφάνους καὶ τὸν χρηματικὴν ἄθλον διὰ τὸν ἀγῶνα τὸν μουσικόν. Οἱ χρυσοὶ οὗτοι στέφανοι καὶ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας οἱ θαλλοὶ καὶ οἱ παναθηναῖκοι ἀμφορεῖς ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ Παρθενῶνι ὑπὸ τῶν ἀθλοθετῶν, ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τὴν μικρὴν ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Θεοῦ κειμένην τράπεζαν τὴν ἐλεφαντωμένην, οἱ δὲ ἀμφορεῖς παρὰ τοὺς στύλους τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς τοῦ ναοῦ πεπληρωμένοι ἐλαίου ἐκ τῶν ἱερῶν μοριῶν ὑπὸ τοῦ ἐπώνυμου ἀρχοντος, ἔχοντος τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ τούτου.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ἔχουσι καλῶς ταχθῆ, πάντα δὲ στίλβουσι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου ὑπὸ τῶν ἱερέων τὴν μέριμναν οἱ ὑπηρετὰι ἐκάθαρσαν τοὺς στίλους τοὺς ἐκ τῆς παννυχίδος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἥς αἱ οἰκίαι λάμπουσι κατὰ τὴν πομπικὴν ὁδόν, μέχρι πέραν τοῦ Διπύλου. Ταύτην τὴν πομπικὴν ὁδὸν καταλαμβάνουσι τῶν μετοίκων ὁ ὄχλος, οἱ ξένοι οἱ ἐπιδημοῦντες διὰ τὴν ἐορτὴν καὶ οἱ ἔμποροι, βάρβαροι ἐκπληκτοὶ καὶ αὐτοὶ θεώμενοι τὴν ἐορτὴν καὶ οἱ πολῖται ἐορτάσιμον ἡμφιεσμένοι περιβολὴν καὶ ζήφας φέροντες ὑπὸ κλάδους μυρσίνης, ἐπὶ τοῦ δώματος δὲ τῶν οἰκιῶν γυναῖκες κάθονται μὲ διηνησιμένας ἐσθῆτας, ἐν αἷς αἱ χαριτοβλέφαροι διακρίνονται Ἀθίδες, σοφαὶ μὲν ὡς τῆς ἡμετέρας Ἰωνίας αἱ κόραι, ἀλλὰ τὸν βίον ὑπὸ τὴν ἱερὰν στέγην τοῦ οἴκου ἄγουσαι, μόνον τὰς διδασκαλίας τῶν τραγωδιῶν θεώμεναι καὶ τῶν Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων πέμπουσαι σεμναὶ τὰς πομπάς.

Ἡμεῖς κατήλθομεν ταχεῖς εἰς τὸ Δίπυλον, ἵνα ἴδωμεν τὴν παρασκευὴν τῆς πομπῆς. Πέραν πρὸς δυσμὰς ἀνοίγεται ἡ Ἱερὰ Ὀδός, ἀριστερὰ αὐτῆς τοῦ ἄστεος τὰ μνήματα τὰ διὰ τοὺς κοινούς τῶν πολιτῶν καὶ δεξιὰ ἡ ὁδὸς ἡ πρὸς τὴν Ἀκκρήμειαν ἄγουσα καὶ τὸν Ἰππειον Κολωνόν, τὸν δῆμον τοῦ Σοφοκλέους, καὶ αὕτη κεκοσμημένη κατὰ τὰ κράσπεδα διὰ μνημάτων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως πεσόντων. Τὸ Δίπυλον τὸ κάλλιστον εἶναι πρόσπειον ὑπὸ δένδρων ἀμφιλαφῶν σκιαζόμενον καὶ ἀφθονίαν ἔχον ἀρίστων ὑδάτων. Ἐνταῦθα λοιπὸν κοσμεῖται ἡ πομπὴ ὑπὸ τῶν ἀθλοθετῶν παρὰ τὸ Πομπεῖον· οἱ πρυτάνεις, οἱ ἐννέα ἀρχοντες, οἱ ταμίαι τῆς Θεοῦ, οἱ στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχοι καὶ οἱ λοιποὶ νὰ μετασχωσι μέλλοντες τῆς πομπῆς ἀπὸ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν μέχρι τῶν σκαφηφόρων γυναικῶν τῶν μετοίκων τάσσονται κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ἑκάστος παλαιὰν τάξιν.

Τὸν ἱερὸν πέπλον, ὃν αἱ κάλλισται καὶ εὐγενέσταται κόραι τῆς Ἀττικῆς ὕφαιναν καὶ ἐποίκιλλαν εἰκονίσασαι τὴν Γιγαντομαχίαν, αὐταὶ αἱ ἐργασίται παρέδωκαν εἰς τοὺς

ἀθλοθέτας· ἡ Παναθηναϊκὴ ναὺς ἡ διὰ τροχῶν κατὰ τὴν ὁδὸν κινουμένη εἶναι κομψὴ πρὸ ἡμῶν· οἱ θαυμαστοὶ εἰς κάλλους καὶ μέγεθος λευκοὶ ἵπποι ἐξεύχθησαν εἰς αὐτὴν· ὁ πέπλος ἀνεπετάσθη ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ αὐτῆς καὶ τῆς κεφαλῆς· ὁ ἥλιος μελιχόμενος καταλάμπων τὴν πεδιάδα, τὰ ὄρη, τὴν θάλασσαν, τὴν Ἀκρόπολιν μὲ καταρράκτην φέγγους ἀγνοῦ ἤρξατο ἀναβαίνειν ἀπὸ τοῦ ὄρους. Ἡ πομπὴ προβαίνει ἐκ τοῦ Πομπείου διὰ τῶν Θριασίων πυλῶν πρὸς τὸν Ἑσῶ Κεραμεικὸν καὶ τὸ Λεωκόρειον.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι

Πάντες εἴμεθα Ἕλληνες. Οἱ νόμοι ἡμῶν, ἡ φιλολογία, ἡ θρησκεία, αἱ τέχναι, τὰς ρίζας αὐτῶν ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι. Ἄνευ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ρώμη τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἡ κατακίητρια καὶ μητροπόλις, δὲν θὰ διέκυνε τὰ φῶτα μετὰ τῶν ὀπλων τῆς καὶ θὰ εἴμεθα εἰσὶ ἀγριοὶ καὶ εἰδωλολάτραι. Shelley

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον κατέβαλε τῇ Ἑταιρείᾳ δρ. διακοσίας πενήκοντα ἐτησίαν συνδρομὴν ψηφισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν».

Ὁ κ. Ἰω. Κασδόνης (Ἀθηνῶν) δρ. 10.

Ἡ κ. Σοφία Χαλαράμπους (Διακοφτοῦ) δρ. 4.

Ἡ κ. Κοσμήνη Μαυράκη (Ἀθηνῶν) δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α. Φ. Π. ε. ρ. α. ἱ. Παρακολουθοῦντες τὰ περὶ Συνάξεων ἄρθρα θὰ εὐρῆτε ἐν καιρῷ τὰ ζητούμενα. Φύλλον στέλλομεν.—Π. Π. Μ. ο. λ. ο. β. ἱ. σ. τ. α. ν. Ἀποστέλλομεν καὶ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τοὺς ἐνορίτας ὑμῶν.—Κ. Π. Μ. ο. υ. δ. α. ν. ἱ. α. ν. Ἀποστέλλομεν 7 παρακαλοῦντες νὰ διατίθενται κατ' ἐκλογὴν ὑμῶν. Προηγουμένων δὲ 100 μὲν διαφόρων δρ. 1 διὰ τὰ ταχυδρομικὰ κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀγγελίαν. Πλήρους δὲ σειρᾶς τῶν 6 τόμων τιμὴ δρ. 30 ἢ ἐνὸς οἰουδῆποτε δρ. 10, αἰτινες καὶ ἐγγράφονται ὡς δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως.

Κ. Χ. Φ. ο. ὅ. μ. ε. Ὑπολογίσατε ὅτι ἐν φύλλον ἀποστέλλομενον ἰδιαιτέρως στοιχίζει εἰς ταχυδρομικὰ μόνον δρ. 2,60 ἐτησίως ὅσον δηλαδὴ ἂν ἀπεστέλλοντο καὶ ἐπτά φύλλα ὁμοῦ. Καὶ εἰς μὲν τὴν δαπάνην ταύτην εὐχαρίστως υποβαλλόμεθα, προκειμένου περὶ ἐπτά ἀναγνωστῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ ἐνός δὲν φρονεῖτε καὶ ὑμεῖς ὅτι εἶναι πολὺ;—Χρ. Στ. Κ. ω. ν.] π. ο. λ. ἱ. ν. Διεκόψαμεν τὴν ἀποστολὴν διότι δὲν ἀνηγγέλθη ἡμῖν ἐκεῖθεν ἡ λήψις καὶ ὑπεθέσαμεν ὅτι παρέπιπτεν.—Ι. Ν. Σ. μ. ὅ. ρ. ν. η. ν. Οἷα ἡ διαφορά μεταξύ ζαχαροπλάστου δίδοντος γλυκίσματα καὶ ἱατροῦ δίδοντος φάρμακα. Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχομεν πρὸ παντὸς ἀνάγκην θεραπείας καὶ οὐδέποτε ἤκούσαμεν νὰ ἐπιτυχάνεται αὕτη διὰ γλυκυσμάτων.—... Χ. ἱ. λ. ἱ. α. δ. ο. ὅ. ν. Δ. ο. μ. ο. κ. ο. ὅ. Τὸ δυσανάγνωστον τῆς ὑπογραφῆς—ἡκιστα συντελεστικόν—δὲν μᾶς εὐκολύνει εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν αἰτησίαν σας.—Γ. Χ. Ἀδραμήττιον. Ἡράτο ἡ εἰς Ἀρμυρὸν Ὀδασὶ ἀποστολή.—Γ. Κ. Α. Κ. / πολὺν. Ἐδιπλασιάσθησαν. Ἐπίσης ἤρξατο ἀποστολὴ εἰς Ταβλουσσόν, Ταλασσὴ Τενεγί, Νίγτε, Καισάρειαν, Προκόπιον καὶ Κούρδονον. Ἐὰν ἐκ δυσαναγνώστων διευθύνσεων ἐπέλθωσι λάθη, παρακαλοῦμεν γράψατε νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν. Εἰς Νεβσεχίρ καὶ Συνασσὸν ἀποστέλλομεν ἤδη.—Σ. Β. Φανάριον. Ἀπεστείλαμεν.—Εφορείαν Λυκόβου. Ἐκτὸς τῶν εἰς Πολύγυρον ἀπεστείλαμεν ἰδιαιτέρως.—Κ. Γ. Αεμυσόν. Ἀποσταθεῖς εἰς μίαν τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἡμῶν προκειμένου περὶ ἐνός φύλλου, οὐκ ἔδωκεν διανομῆς.—Δ. Π. Ἀδὲς Ἀδάσαν, Ἐπίσης.—Θ. Π. Χ. 40 Ἐκκλησίας. Σειρὰ Π. Σ. Τ. Ἐστάλη. Βιζύκη. Φιλ. Σούλ. Ὀρφέα. Ὁδεμήσιον. Ἡράτο ἀποστολή.—Διευθ. Σχολ. Μ. Θ. Ἀγίου Σαράντα. Μουζιναν, Διδόρην, Δελβίνον, Κάτω Λεπενήσας, Ἀγῶ Λεπενήσας, Κουρά. Ἐπίσης.—Εὐθ. Μ. Θεσσαλονίκην. Ἀλλὰ στέλλομεν ἤδη. Παρακαλοῦμεν πέψατε διευθύνσεις τῶν κέντρων τούτων, ὅπως συμπληρώσωμεν τὰς ἀποστολάς.—Ι. Κ. Καστορίαν. Προσθέσαμεν Χολίστης καὶ Ταιριλόβου.—Ε. Μ. Κεσσάνην. Στέλλομεν.